

[Korsgaard.]

maaske sige, at det er en formildende Omstændighed, at det er to Statsbanker, der tager en væsentlig Del af Fortjenesten, nemlig Nationalbanken og Landmandsban- ken, hvor jo dog Staten ejer den væsentligste Del af Aktiekapitalen endnu. Jeg synes altsaa ikke, at de gode Banker gør det særlig billigt, men det synes maaske Finansministeren. Alt i alt er der næppe stort andet at gøre end at tage Laanet, som jeg altsaa vedblivende maa karakterisere som hverken særlig gunstigt eller særlig ugunstigt.

I den foreliggende Situation vilde det naturligvis være rart i Finansudvalget at høre Finansministerens Bedømmelse af hele Laanemarkedet. Det er jo altid kedeligt at køre paa korte Laan — man kan jo nok selv regne ud, hvor mange vi har af dem, men det kunde ogsaa være ganske rart at faa en samlet Opstilling derover — og andre Steder har det jo vist sig, at det undertiden er meget ubehageligt med disse korte Laan, men der er vel sagtens ikke noget at gøre ved det. Danmark er jo et kapitalfattigt Land, og ogsaa jeg mener, at der, som Situationen er, ikke er Grund til at gaa uden for Landets Grænser. Jeg er ogsaa nogenlunde sikker paa, at med den nuværende Regering bliver Danmark ikke mere kapitalrigt, end det er i Øjeblikket, saa derfor kan man naturligvis ikke vente at faa virkelig gode Laanebetingelser.

Som sagt, alt taget i Betragtning, kan jeg ikke se, at der er andet at gøre end at tage Forslaget, men jeg gaar ud fra, at det vil komme til en, antagelig meget kort, Behandling i Finansudvalget, før Sagen afgøres endeligt.

Rasmussen (Gylling): Vi mener, at der med de givne Vilkaar paa Laanemarkedet ikke kan opnaas bedre Betingelser for det nye Laan til Indfrielse af de 30 Mill. Kr. Statsgældsbeviser, som forfalder den 1. November 1937. Vi anser ogsaa en 3 Aars Løbetid for at være passende. Ingen kan i Dag vide noget som helst om, hvorledes Forholdene vil være om 3 Aar. Det kan være, det viser sig, at det havde været klogere at have et længere Laan, men det kan lige saa godt være, at det viser sig at være klogt, at man har indskrænket det

til de 3 Aar. Vi fra vor Side anbefaler Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Hartel: Medens vi ganske afgjort vilde have været Modstandere af Optagelse af et udenrigsk Laan, kan vi efter den Form, dette Laan har faaet, og med det Formaal, det har, tiltræde den her foreslaaede Laanetransaktion. Jeg tror ikke, at Bankerne har været særlig begejstrede, jeg tror, nærmest man maa sige, at de har følt sig tvunget til at gaa frivilligt med til denne Transaktion paa nærværende Tidspunkt.

Hvad angaar den meget korte Frist, 3 Aar, vilde den jo være vel motiveret, hvis man fra Regeringens Side ventede en yderligere Billiggørelse af Penge og altsaa lavere Rente i den kommende Tid. Ellers maa 3 Aar siges at være en meget kort Frist, idet det jo er kendt, at Tiden gaar meget hurtigt, naar man skylder Penge, der forfalder.

Endvidere maa jeg, naar Spørgsmaalet er om den korte Frist, gøre opmærksom paa de ikke ubetydelige Omkostninger til Trykning af nye Obligationer, Statsgældsfor- skrivninger, eller hvad man vil kalde det, som vil opstaa, og som naturligvis bliver større, jo hurtigere man kommer til at staa over for Ombytning af en bestaaende Obligations- masse. Jeg vil i denne Forbindelse spørge den højtærede Finansminister, om man ikke kunde gaa over til en Slags Boggældssystem, altsaa en Postering i Bøger af de paagældende Laangivere, men ikke en endelig Udlevering af Obligationer og Gældsbreve, førend de paagældende strengt fordrer at faa dem.

Det er mig bekendt, at saadanne Boggældsfor- skrivninger handles i Udlandet og benyttes i stor Udstrækning. Der vil deraf flyde færre Omkostninger for Statskassen og mindre Ulejlighed for Administrationen, og det vil navnlig have Betydning for Sæneringsobligationer, som jo udstedes i ganske smaa Enheder. Jeg kan ikke se rettere, end at selv om det der drejer sig om meget betydeligere Poster, end det her drejer sig om, og man derfor her ikke sammenlignings- vis kan komme op paa tilsvarende Højde, kan Udgiften dog anslaaes til at ligge mellem 10 000 og 20 000 Kr., som en saadan ny Udstedelse kræver; kan man spare et Beløb her, er disse Penge jo indtjent.